

www.merhabahaber.com

f facebook.com/akademiksayfalar

Merhaba

CİLT: 17 • SAYI: 21
20 EYLÜL 2017 ÇARŞAMBA

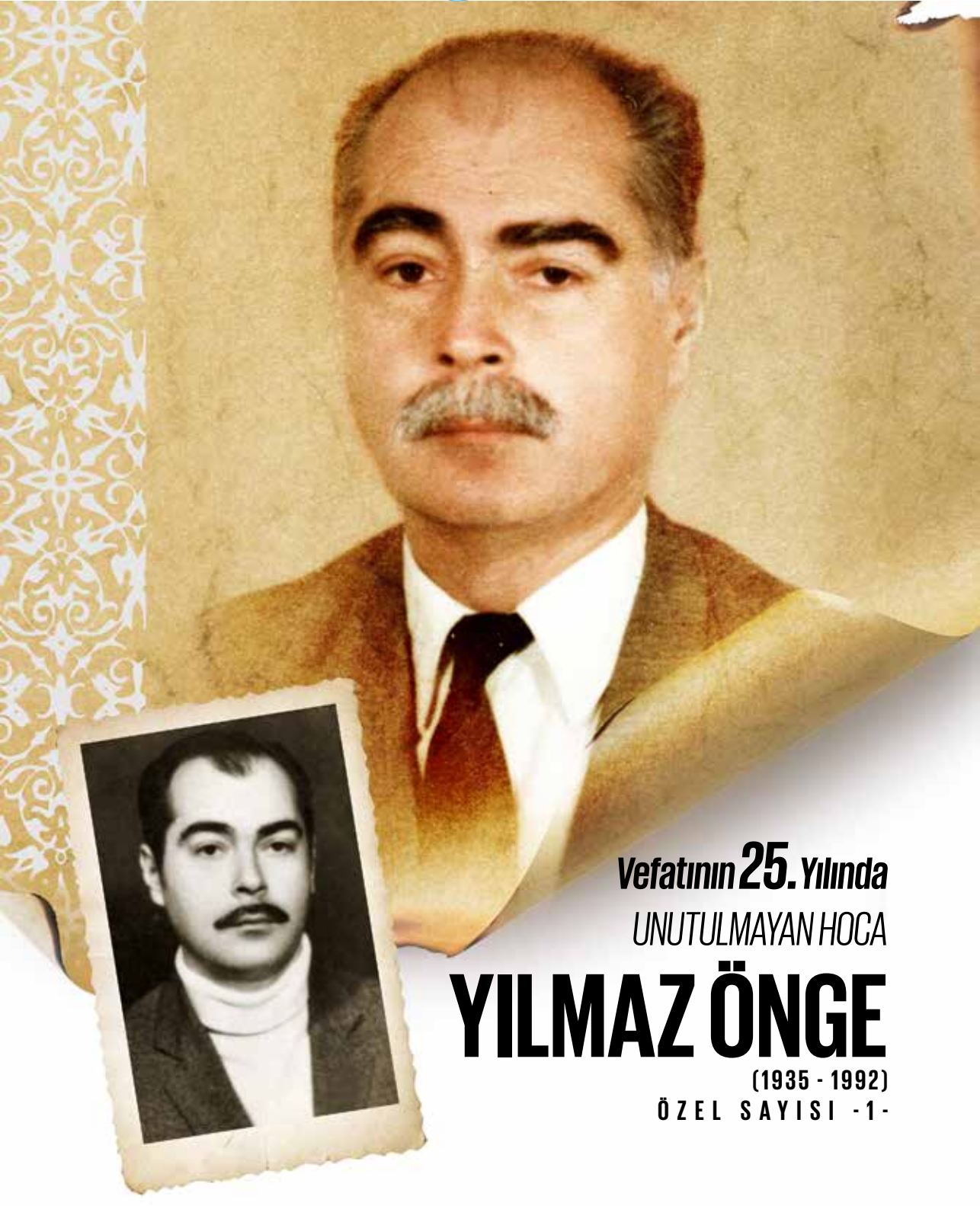

KADEMİK

Sayfalar

Kurucusu:
Mehmet Ali UZ

Hazırlayanlar: **Serdar CEYLAN - S. Melik KAYA**
srceylan@hotmail.com - s.melikkaya@gmail.com

Vefatının **25. Yılında**

UNUTULMAYAN HOCA

YILMAZ ÖNGE

(1935 - 1992)

ÖZEL SAYISI -1-

YILMAZ ÖNGE ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

Konya sanat eserlerine ve tarihine büyük hizmetleri geçen Yılmaz Önge'nin bu yıl ölümünün 25. Yıldönümüdür. Yılmaz Önge, hizmetleri ve yetiştirdiği talebeleri itibariyle unutulmaması gereken şahsiyetlerden birisi olarak üzerinde durduğum bir değerimizdir.

1935 yılında İstanbul'da Bakırköy'de dünyaya geldi. Babası Dr. Kemalettin Önge, annesi Aşşe Hanımdır.

İlk ve orta öğrenimini Ankara'da Mimar Kemal İlkokulu ile Ankara Lisesinde tamamlayan Önge, İstanbul Teknik Üniversitesi'nden 1959 yılında yüksek mimar mühendis olarak mezun oldu. Askerlik dönüşü Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün yurt çapında başlattığı restorasyon çalışmalarına katıldı.

"Anadolu Selçuklu ve Osmanlı Camilerinde Sebil ve Şadırvanlar" başlıklı tezi ile 25 Mayıs 1972 tarihinde doktorasını tamamladı. İlahiyat Fakültesi Türk İslam Sanatları Kürsüsünde asistan olarak görev yaparken bir yandan yayın ve ilmi çalışmalarını sürdürdü.

"Anadolu'da 12. Ve 13. Yüzyıl Türk Hamamları" konulu tezi ile doçentliğe yükselen Önge'nin bu çalışması ilim camiasında hamamlarla ilgili tek çalışma kabul

edildi.

1979 yılında Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümünde göreve başladı. Burada bölüm başkanlığı yaptıktan sonra Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Başkanlığına atandı.

Aynı zamanda iyi bir hakkak olan Önge, Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver Hoca'dan tezhip, süsleme ve kalemişi dersleri aldı. Süheyl Ünver'i kendisine rehber edindi. 1987 yılında profesörlüğe yükseltildi.

28 Mart 1992 tarihinde verdiği bir iftar yemeği sırasında geçirdiği kalp krizi sonrasında vefat eden Yılmaz Önge, 29 Mart'ta Selçuk Üniversitesinde yapılan törenin ardından İstanbul'da 30 Mart'ta toprağa verildi.

Bir süre Konya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Başkanlığı da yaptı. Osmanlı kültürünün bütün inceliklerine vâkıf olan Önge, gençlerin yetişmesinde de büyük gayret sarf etti.

Bir makalesinde Konya için yaptığı "Hafızasını kaybeden şehir" tespiti ile hafızalarda yer aldı.

Onu çok iyi tanıyan yakın dostları ile baş başa bırakırken 25. Vefat Yıldönümünde bu değerli ilim adamımızı rahmet ve minnetle anıyorum.

YILMAZ ÖNGE'NİN HATIRASINA (1935-1992)

Prof. Dr. Hasim
KARPUZ

İnsan, hayatında aile fertlerinden sonra en çok çalışma arkadaşları ile birlikte zaman geçirir. Yılmaz Önge (1936-1992) Selçuk Üniversitesinde oda arkadaşım, arkadaştan öte benim danışmanım, ağabeyim, ustam idi . Yanlış anlaşılmasın benim doktora hocam Prof. Dr. Rüçhan Arık; Yılmaz Bey, bana üniversiteyi sevdiren, akademik terbiyeyi öğreten ilim adamı, İstanbul efendisi. Üniversiteye girerken KTÜ'den Dr. Üstün Alsaç bana "İyi düşündün mü, üniversite demokrat, kaliteli insanların özgürce bilim yaptıkları yer değildir" "İçi bizi yakar, dışı sizi" demişti.

Selçuk'ta göreve başladıktan sonra şanslı olduğumu anladım. Yanımda Yılmaz Önge vardı. Dedikodu için kimsenin odasına gitmedim, okul dışında oyun salonlarında yer almadım. Önce Yılmaz Beyden üniversite hocalarının görevlerini öğrendim: 1. Araştırma yapmak, Meslek elemanı yetiştirmek, 3. Akademisyen yetiştirmek, 4. Yayın yapmak, bunların hepsini birlikte yaptık. Ömrü kısa oldu, ben onun prensiplerini sürdürdüm.

Yılmaz Beyin görevlendirilmesi ile ilk araştırma yaptığım yerler, Sultandağı Sahip Ata Hanı, Obruk Hanı ve Kiçi Muhisine Haydar Sultan türbesi oldu... Odamıza gelen öğretim

üyesi, öğrenci, herkesi yerinden kalkarak güler yüzle karşılar içi fındıklı akide şekeri ikram ederdi. Öğrencilere bulamadıkları kitapları evden getirirdi. Bu geleneği bende sürdürdüm, sürdürüyorum. Ya değerli kitaplarım tahrip oluyor ya da kayboluyor.

Yılmaz Önge, Sanat Tarihi ve Mimarlıkta çok sayıda yüksek lisans tezi ve doktora yönetti. Jürilerinde bulunduğum için konuları ele alış, inceleme ve değerlendirmelerini çok iyi biliyorum. Literatüre hâkim, yöntem bilen uygulamacı bir mimardı. Koruma kurulunda restorasyon projelerini düzeltir, düzelmeyecek gibi olanların müellifini okula çağırır, gösterir yeniden çizdirirdi. Yrd. Doçent olarak göreve başlamama rağmen Yılmaz Beyin derslerini dinler, Selçuklu ve Osmanlı mimarisini nasıl anlattığını takip ederdim: Planı çizer, yapının mimari özelliklerini tek tek anlatır, yazdırırdı. Çok iyi bir öğretmen, öğretim üyesiydi.

Türk Kültürü, Türkoloji, Türk Tarihi, Türk Sanatı, Mimarlık Tarihi, Milli Folklor, El Sanatları konularına özel ilgisi vardı, bu konular ortak çalışma alanlarımızı oluştururdu. Birlikte kongrelere gittik, bildirimler sunduk. Yazılarımızı, bildirimleri-

mizi hazırlarken metinlerimi düzeltir, çizimlerimi tashih ederdi. Daha önce yazdığımı sanmıyorum. İki dönem Konya Koruma Kurulunda çalıştık. Başkan yardımcılığını yaptım. Üst kademelerden gelen baskılara nasıl göğüs gerdiğini, doğruluktan ayrılmadığına şahit oldum... Alaeddin Tepesinin etrafında raylı sistem çalışmaları başladığı zaman kurulda toplantıdayız. Hocanın kalbi sıkıştı, ayağa kalktı. “Hocam istifa edelim” dedim. Bana kızarak “istifa edelim de meydanı kedilere, köpeklere mi bırakalım” dedi.

Yılmaz Önge, aileden gelen alışkanlıkla gönül ve tasavvuf ehli bir insandı. Başta öğrencileri olmak üzere herkese yardım ederdi. Restorasyon projelerini düzeltir, gerektiğinde raporlarını yazardı. Bazen de araziye gider rölemler alırdık. “Bazı işleri ilmimizin zekâtı olarak yapalım” derdi. Kendisinden öğrendiğim bu geleneği de sürdürü-

yorum.

Yılmaz Önge benim ilk akademisyen çalışma arkadaşım ve hocam oldu. Nasıl ders anlatılacağı, akademisyen yetiştirilmesini, araştırma-yayın yapmayı ondan öğrendim. Doktorantlarım 20’yi geçti, çoğu profesör oldu. Bunda Yılmaz Bey’in de büyük katkısı var. Halâ ondan öğrendiklerimi uyguluyorum. Basın yazıları, paneller, koruma ve restorasyon çalışmalarına, bilimsel toplantılara katılıyorum.

Dünya fani, ömrümüz su gibi akıp gidiyor. Yılmaz Bey’in vefatının 25. yılındayız. Çalıştığım kültür kurumlarında müzeler ve üniversitelerde Yılmaz Bey gibi çalışma alanlarımızın uzman ve yardımsever insanlarından çok şey öğrendim. Yılmaz Önge’nin hayatı ilgi alanları, yayınlarına ansiklopedi ve akademik sayfalarda yer verildi. Ben de biraz hatıralarımıza yer verdim. Allah gani gani rahmet eylesin.

Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim üyeleri ile birlikte 1985, Yılmaz Önge oturanlar sağdan ikinci

PROF.DR. YILMAZ ÖNGE

BİBLİYOGRAFYASI

Yrd. Doç. Dr.
Emine KARPUZ

1. GİRİŞ:

Bu araştırma Prof. Dr. Yılmaz ÖNGE'nin yayınlarını toplu olarak sunmayı hedeflemektedir. Bugüne kadar yapılan bibliyografya çalışmalarında kısmen eksiklikler tespit edilmiş ve bunlar giderilmeye çalışılmıştır. Ulaşılan yayınların birçoğu bizzat Yılmaz Önge tarafından el yazıları ve daktilo ile kendi hazırladığı yayın listeleri taranarak tespit edilmiştir. Ayrıca Önasya dergileri taranmış, eksik yayınlar ve eksik sayfa bilgileri bulunmuştur. Bugüne kadar yapılan araştırmalarda Yılmaz Önge'nin yayın sayısı 120 iken, bu araştırma ile yayınların sayısı 166'ya çıkmıştır.

Ulaşılan yayınlar Kitaplar, bildiri ve makaleler olarak ayrılmış, bu çalışmalarda içerik olarak süsleme ve el sanatları, halk bilim, Genel Sanat tarihi olarak alt gruplara ayrılmıştır.

Yılmaz Önge hocamız çok başarılı yayınlar yapmış ve çok farklı dergilerde yazılar yazdığı için bu çalışmanın da tüm yayınlarını kapsadığını söyleyemiyoruz. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda eminiz başka yayınlarla da karşılaşılabilecektir.

Bundan sonra yapılacak çalışmaların başında Yüksek Lisans danışmanım Prof. Dr. Yılmaz Önge'nin farklı dergilerdeki yayınlarını bir araya toplayarak bir

kitap haline dönüştürülmesi veya internet ortamında toplanması ve genç araştırmacıların bu yayınları okuması, yararlanmasının sağlanması olmalıdır.

2. YAYINLARI

2.1. Kitapları:

1. Divriği Ulu Camii ve Dar'üşşifasının 750. Yıldönümü Hatıra Kitabı (İbrahim Ateş-Sadi Bayram ile birlikte), Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, Emel Matbaası, Ankara 1978.

2. Anadolu'da XII-XIII. Yüzyıl Türk Hamamları, Ankara, Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları 1995(Doçentlik Tezi).

3. Türk Mimarisinde Selçuklu ve Osmanlı Dönemlerinde Su Mimarisi, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1997(Doktora Tezi).

3. MAKALE-BİLDİRİLER

2.1. Mimarlık Tarihi:

"Karaman'da Alaaddin Ali Bey(Kızlar) Türbesi", **Selamet**, C.I, Sayı:8, (Kasım),1962,s.14.

"Mader-i Mevlana Camii", **Selamet**, C.I, S. 4, (Temmuz), 1962, s.10.

"Çankırı Darüşşifası", **Vakıflar Dergisi**, S.5, Ankara, 1962, s.251-257.

“Eyüp Sultan Manzumesi ve Tarihi”, **Selamet**, C.I, S.12, (Mart)1963, s.13.

“Tarihi Su Mimarisinden Örnekler: 14. Yüzyıla Ait İki Eski Türk Havuzu”, **Arkitekt**, İstanbul, 1964-04 (317), s.178-180.

“Konya Mevlana Dergahı’ndaki Selsebil”, **Anıt**, C.9, S. 31, Konya, 1964, s.9-11.

“İmar Planı Hazırlanan Eski Bir Anadolu Şehrinde Abidelerin Durumu”, **Arkitekt**, İstanbul, 1965-02 (319) , s. 68-70.

“Yugoslavya’da Eski Türk Mimarisinden Hatıralar”, **Önasya**, C. 5, S. 56, 1965, s. 10-12.

Önge, Y., Yücel, Erdem, “Amca Hüseyin Paşa Külliyesi (Saraçhanabaşı)”, **Arkitekt**, İstanbul, 1966-04(324),s.181-189.

“Bilinmeyen Bir Selçuklu Medresesi: Ali Gav Zaviyesi ve Türbesi”, **Önasya**, C.3, S.28, Ankara, 1967, s. 12-13,20.

“Antalya Çevresinde Türklerin yaptığı Eski Su Sarnıçları”, **Arkitekt**, S.36/325, 1967,s.24-26.

“Anadolu’da Bilinen En Büyük Selçuklu Havuzu”, **Önasya**, C.3, S.26, Ankara, 1967, s.16-19.

“Emir Mübarezzettin Ertokuş’un Kümbeti ve Çinili Sandukası”, **Önasya**, C.3, S.25, Ankara,1967, s.14.

“Konya Beyşehir’de Eşrefoğlu Süleyman Bey Hamamı”, **Vakıflar Dergisi**, S.VII, Ankara, 1968, s. 138-153.

“Trabzon Ayasofya Camii”, **Önasya**,Yıl:3, C.3,S.35, Ankara(Temmuz), 1968,s.10-11.

“Anamur-Mamuriye Kalesi”, **Önasya**, Yıl:3, C. 3, S. 36, Ankara, 1968, s. 16-18.

“Sultan Ahmet Camii”, **Önasya**, Yıl: 3, C. 3, S. 30, Ankara(Şubat), 1968, s.10-11.

“Konya Beyhekim Mescidi”, **Önasya**, Yıl: 3, C. 3, S. 29, Ankara, 1968, s.10-11.

“Konya-Beyşehir’de Eşrefoğlu Süleyman Bey Hamamı”, **Vakıflar Dergisi**, S. 7, Ankara, 1968, s.134-144.

“Konya Ermenek Balkusan (Balbelen) Köyünde Karaman Bey’in Zaviyesi”, **Önasya**, Yıl: 3, C. 3, S. 34, Ankara, 1968, s.8-9,18.

“Modern Türk Sanatının En Muhteşem Abidesi: Anıtkabir”, **Önasya**, C. 4, S. 4, S. 39, Ankara, 1968, s.8-9.

“Mimar Koca Sinan”, **Önasya**, Yıl: 3, C. 3, S. 32, Ankara(Nisan), 1968, s.11-12.

“İstanbul Fatih Külliyesi Çorba Kapısı”, **Önasya**, Yıl:3, C. 3, S. 33, Ankara(Mayıs), 1968, s.10-11.

“İstanbul Camilerinde Hünkar **Köşkləri**”, **Önasya**, Yıl: 4, C. 4, S. 40, Ankara(Aralık),1968, s.8-9.

“Topkapı Sarayında Hırka-i Saadet Dairesi”, **Önasya**, Yıl: 3, C. 3, S. 31, Ankara (Mart) , 1968,s.12-13

“Yugoslavya’daki Eski Türk Mimarisinden Hatıralar”, **Önasya**, Yıl:5, C.5,S. 56, Ankara, 1970, s.11-12, 17.

“Ermenek’te Karamanoğlu Emir Musa Medresesi(Tol Medrese)”, **Önasya**, C. 5, S. 51, Ankara, 1969, s.1-2.

“Karaman Kalesi”, **Önasya**, Yıl:4, C.4, S.46, Ankara(Haziran),1969, s. 8-9.

“Edirne’de Mimar Sinan’ın

Eseri: Bir Namazgah”, Önyasa, Yıl: 4, C. 4, S. 44, Ankara, 1969, s. 8-9.

“Divriği Ulu Cami’nin Hünkar Mahfeli”, Önyasa, Yıl:5, C.5, S. 49, Ankara(Eylül), 1969, s.8-9.

“Fatih Sultan Mehmet’in Üç Mimarı (Ali Necar, Azadlı Sinan, Mimar Ayas)”, **Önyasa**, Yıl: 4, C. 4, S. 45, Ankara(Mayıs), 1969, s.8-9.

“Anadolu Türk Mimarisindeki Köşk Mescid Geleneği”, **Önyasa**, Yıl: 5, C. 5, S. 52, Ankara, 1969, s.7-9.

“Çift Şerefeli Selçuklu Minareleri”, Önyasa, Yıl:5, C.5, S.50, Ankara(Ekim), 1969, s.8-9,22.

“Yugoslavya’da Eski Türk Mimarisinden Hatıralar”, **Önyasa**, C. 5, S. 56, Ankara, 1970, s.11-12, 17.

“Antalya Limanında Bir Harabe Hakkında”, **Önyasa**, Yıl: 6, C. 6, S. 61-62, Ankara, 1970, s.7-8.

“Anamur Mamuriye Kalesi Yakınındaki Hamam”, **Vakıflar Bülteni I**, İstanbul, 1970, s. 106-114.

“Türk Çarşılarında Dua Kubeleri”, Önyasa, Yıl:6, C.6, S.63, (Kasım), 1970, s. 4-5.

“İğdir’in Amarat (Çakırtaş) Köyündeki Kümbet”, Önyasa, Yıl:5, C.5, S.55, Ankara(Mart), 1970, s.8-9.

“Ahlat Emir Bayındır Kümbeti ve Mescidi”, Önyasa, Yıl:5, C.5, S.59-60, Ankara(Ağustos), 1970, s.6-7.

“Anadolu Türk Mimarisinde Üstten Tabii Aydınlatma: Aydınlık Feneri”, Önyasa, Yıl:6, C.6, S.64, Ankara(Aralık), 1970, s.6-7.

Seyyid Battal Gazi Külliye-

si’nde Sultan Ümmühan Hatun Türbesi”, **Önyasa**, Yıl: 5, C. 5, S. 57, Ankara, 1970, s.7-9.

“Anadolu Selçukluları Devrinde Bazı Bina Tamirleri Hakkında”, Önyasa, C. 6, S. 70-71, Ankara, 1971, s.6-7.

“Resimli Belgelerin Eski Eser Restorasyonlarındaki Önemi”, Önyasa, C. 6, S. 66, (Şubat)1971, s.6-7.

“Anadolu Selçuklu Mimarisinde Tabii Işıklandırma”, Önyasa, Cilt: 7, Sayı:73, Ankara, 1971, s.6-7, 11.

“Külliyelerimizin Yıkılan Hamamları”, Önyasa, C. 7, S. 74, Ankara, 1971, s.5-6,21.

“Türkiye’de Yapılan İlk Atatürk Heykelleri”, Önyasa, C. 7, S. 75, Ankara, 1971, s.9-11.

“Konya’da Bir Selsebil”, Önyasa, C. 7, S. 76, Ankara, 1971, s.8,17.

“Mimar Koca Sinan’ın İstanbul’daki Selatin Camilerine Getirdiği Bir Yenilik”, **Töre**, S. 30, Ankara, 1971.

“Bozkır’da Bir Köy Camii”, **Önyasa**, Yıl:6, C. 6, S. 65, Ankara(Ocak), 1971, s.6-7.

“Anadolu Selçukluları Devrinde Bazı Bina Tamirleri Hakkında”, **Önyasa**, Yıl:6, C. 6, S. 70-71, Ankara, 1971, s.4-5.

“Külliyelerimizin Yıkılan Hamamları”, Önyasa, C.7, S.74, Ankara, 1972.

“Eski Yapıların İnşa ve Onarım Kitabeleri Hakkında”, Önyasa, C. 7, S. 77-78, Ankara, 1972, s.6-7.

“İstanbul’un Eski Kuyu Bilezikleri Hakkında”, **Sanat Tarihi Yıllığı**, S. 5, İstanbul, 1973, s.261-280.

“Konya’nın Meram Mesiresindeki Mimari Bir Manzume”, **Vakıflar Dergisi**, S. 10, Ankara, 1973, s.367-385.

“Anadolu’nun Bazı İslâmî Yapılarındaki Alemler”, **I. Milletlerarası Türkoloji Kongresi Tebliğleri**, İstanbul (15-20 Ekim), 1973, s.814-838.

“Karamanoğlu Alaaddin Bey Kümbetinin Restorasyonu”, **Rölöve ve Restorasyon Dergisi**, S. 1, Ankara, 1974, s.21-46.

“Konya-Akşehir-Seyyid Mahmud Hayrani Türbesinin Restorasyonu”, **Rölöve ve Restorasyon Dergisi**, S. 2, Ankara, 1975, s.77-122.

“Mimar Gözüyle Kuş Evleri, Kültür ve Sanat, Sayı:5, İstanbul, 1977, s.88-91.

“Anadolu’nun Türk-İslâm Devri Yapılarında Enterasan Bazı Taş Kemer ve Tonozlar”, **Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Araştırma Dergisi (A.Gabriel Özel Sayısı)**, S. 9, Ankara, 1978, s.321-336.

“Eski Türk Hamamlarında Aydınlatma”, **Vakıflar Dergisi**, S. 12, Ankara, 1978, s. 121-136.

“The Original Architecture Of Irgandı Bridge İn Bursa”, **Fifth International Congress of Turkish Art**, Budapeşte, 1978, s.693-704.

“Türk Yapı Sanatının Bugünkü Durumu”, **Kültür ve San’at (Milliyetçiler III. Büyük Kurultayı Tebliğleri)**, İstanbul, 1980, s.165-177.

“Türk Su Mimarisinde Selsebiller”, **Sanat Tarihi Enstitüsü 5. Sanat Tarihi Semineri**, İstanbul, (5-9 Mayıs), 1980.

“Az Bilinen Bir Grup Türk

Çeşmesi: Suluklar”, **III. Milli Türkoloji Kongresi**, İstanbul (6-10 Ekim), 1980 (sunulan bildiri).

“Türk Su Mimarisinde Suluk Adını Verdiğimiz Çeşmeler”, **Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi**, S. 1, Konya, 1981,s.115-122.

“Bursa’da Irgandı Köprüsü’nün Orijinal Mimarisi”, **Vakıflar Dergisi**, S. 13, Ankara, 1981, s. 425-448.

“Selsebillerimiz, (S. Ünver ile birlikte), **Vakıflar Dergisi**, S. 13, Ankara, 1981,s. 339-375.

“İstanbul’da Fatih Devri Hamamlarından Çukur-Hamam”, **IV. Milli Türkoloji Kongresi**, İstanbul (19-23 Ekim), 1981(Sunulan Bildiri).

-“Eski Türk Hamamlarında Su Tesisatı ile ilgili Bazı Detaylar”, **VI. Uluslararası Türk İslam Bilim ve Teknoloji Tarih Kongresi Bildirileri**, İstanbul, 1981.

“Mimarimizde Karamanoğlu Eserlerinin Yeri ve Karamanoğulları’nın Sanatı Hakkında Bazı Görüşler”, **Türk Dili ve Yunus Emre**, Karaman, 1982, s.21-23.

“Türk Sebül Mimarisinin Bilinmeyen Örnekleri: Emzikli Selsebiller”, **Lâle**, S. 1, İstanbul, 1982.

“Osmanlı Devri Türk Mimarisinde Helalar”, **VII. Uluslararası Türk Sanatı Kongresi**, Varşova (15 Eylül-1 Ekim), 1983

“Karaman’da Selçuklu Geleceklerini Yaşatan Bir Örnek: Hacı Ömer Ağa Evi”, **Karaman Türk Dili ve Yunus Emre**, Konya, 1983,s.40-43.

“Mimar Koca Sinan’ın Türk Mimarisine Getirdiği Bazı Yeni-

likler”, **VIII. Türk Tarih Kongresi**, Ankara, 1983, s. 1697-1704.

“Niğde-Aksaray Şeyh Turhan Veya Hasan Dede Zaviyesi”, **S.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat Dergisi**, S. 2, Konya, 1983, s.145-154.

“Arşivlerde Bulunan Milli Saraylarla ilgili Mimari Projeler”, **Milli Saraylar Sempozyumu Bildiri Özetleri**, İstanbul, 1984, s.28.

“Konya Sahib Ata Hangahı”, **Suut Kemal Yetkin’e Armağan**, Ankara, 1984, s.281-293.

“Vakıf Müessesesinde Su ve Önemi”, **I. Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara, 1984, s.23-33.

“Konya Selçuklu Sarayının Restitüsyonu”, **VI. Milli Türkoloji Kongresi**, İstanbul, (24-29 Eylül) 1984 (Sunulan Bildiri).

“Türkiye’de Kültür Mirası ve Bunun Korunması Konularında Kültürel ve Bilimsel Birikimler”, **Kültür Mirasımızı Koruma Semineri**, İstanbul, (16-17 Şubat), 1984.

“Konya ve Çevresindeki Mukarnaslı Şadırvanlar”, **Vakıflar Dergisi**, S. 19, Ankara, 1985, s.95-109.

“Fatih ve Döneminin Mimarişi”, **Fatih ve Fetih Sempozyumu**, Konya, (3-5 Mayıs), 1985. (Sunulan Bildiri).

“Modern Restorasyon Prensiplerinin Anadolu Türk Vakıf Abidelerindeki En Eski Uygulamalar”, **II. Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara, 1985, s.47-49.

“Türk Mimarlık Sanatında Maket ve Maketçilik”, **Milletlerarası Türkoloji Kongresi, Bildirileri**, İstanbul, 1985.

“Karaman Pir Ahmet Efendi Camiinin Restorasyonu”, **S.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi**, S. 1, Konya, 1986, s.104-119.

“Koca Sinan’ın Hamamlarında Görülen Bir Yenilik: Merkezi Kubbeli Örtü Sistemleri”, **II. Uluslararası Türk ve İslâm Bilim Ve Teknoloji Tarihi Kongresi Bildirileri**, C. 2, İstanbul, 1986, s.81-88.

“Mimari Eserler Üzerine Bazı Yazılar”, **X. Türk Tarih Kurumu Kongresi Bildiri Özetleri**, Ankara, 1986, s.203-204.

“Vakıf Eski Eserlerinin Restorasyonu ve Uzman Yetiştirilmesi Hakkında Düşünceler”, **I. Vakıf Şûrası Kitabı**, Ankara, 1986, s.89-92.

“Kırşehir Ulupınar Köyü Ziyaret Tepesi’nde Yapılacak Yunus Emre Türbesi”, **S. Ü. Müh-Mimarlık Fak.Dergisi**, S. 2, Konya, 1986, s.85-97.

“Konya Yusuf Ağa Kütüphanesi”, **Yusuf Ağa Kütüphanesi tarihçe Teşkilat ve Kataloğu**, Konya, 1986, s. 9-13.

“Alaaddin Keykubat Döneminde Konya’da İnşa Edilmiş Mimarlık Eserleri”, **S.Ü. Selçuk Dergisi**, S.3, Konya, 1988, s. 49-60.

“Die Baeder Der Seldschukischen Karawanserein in Anatolien”, **VI. Internationales Kongresses Für Türkische Kunst**, München, 1979, Vols: I-III; Hrsg:Klaus Kreiser(u.a), München, Editio Maris, 1987, s.281-285, levha:50-51.

“Erken Osmanlı Dönemi Osmanlı-Türk Sanatına Genel Bir Bakış (1300-1453) Ve Hacı Bay-

ram-ı Veli Türbesi”, **IV. Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara, 1987, s.39-46.

“Mevlâna Dergâhı Şadırvanı”, **2. Milli Mevlana Kongresi Tebliğler**, Konya, 1987, s.61-71.

“Mimar Koca Sinan’ın Konya ve Çevresindeki Hanları”, **I. Kayseri Kültür ve Sanat Haftası Konuşmaları ve Tebliğleri**, Kayseri, 1987, s.54-59.

“Konya’daki Vakıf Eski Eser ve Abidelerin Çevre Düzenlemeleri”, **Mimarlar Odası Konya Bülteni**, S. 2 (V. Vakıf Haftası Özel Sayısı), Konya, (Aralık), 1987, s. 1-4.

“Turkish Springing Fountain”, **VIII. Milletlerarası Türk Sanatları Kongresi**, Kahire, 1987.

“Alâaddin Keykubat Döneminde Konya’da İnşa Edilmiş Mimarlık Eserleri”, **Selçuk Dergisi**, Sayı:3 (Alâaddin Keykubat Özel Sayısı), Konya, 1988, s.49-60.

“Anadolu Türk Hamamları Hakkında Genel Bilgiler ve Mimar Koca Sinan’ın İnşa Ettiği Hamamlar”, **Mimarbaşı Koca Sinan, Yaşadığı Çağ ve Eserleri**, İstanbul, Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, 1988, s.403-428.

“Karapınar Sultan II. Selim Külliyesi”, **Mimar Sinan Sempozyumu**, Konya, 17-18 Ekim 1988.

“Mimar Koca Sinan’ın Sebilleri”, **Uluslararası Mimar Sinan Sempozyumu**, Ankara, (24-27 Ekim), 1988.

“Mimar Koca Sinan’ın Şadırvanları”, **Mimar Sinan Dönemi Mimarlığı ve Sanatı**, İstanbul,

Türkiye İş Bankası Yayınları, 1988, s. 189-198.

“XIX. Yüzyıl Eklektik Osmanlı Mimarisinde Görülen Mağrib Et-kisi”, **VI. Milletlerarası Türko-loji Kongresi**, İstanbul (19-23 Eylül), 1988 (Sunulan Bildiri).

“The Moorish Influence on Late Ottoman Architecture”, **Congres International D’Etü-des Sur La Çite Mediterrani-enne**, Bari(4-7 Mai), 1988.

“Alaaddin Keykubat Döne-minde Konya’da İnşa Edilmiş Mi-marlık Eserleri”, **Selçuk Dergi-si**, S. 3, (Alaaddin Keykubat Özel Sayısı), Konya, 1988, s.49-69.

“Anadolu Türk Hamamları Hakkında Genel Bilgiler ve Mi-mar Koca Sinan’ın İnşa Ettiği Hamamlar”, **Mimarbaşı Koca Sinan, Yaşadığı Çağ ve Eserle-ri**, İstanbul, 1988, s.403-428.

“Alanya ve Alara Kalesindeki Selçuklu Hamamları”, **Antalya 3. Selçuklu Semineri Bildiri-leri**, İstanbul, 1989, s.117-124.

“Kıbrıs Eserlerinde Yaşatılan Türk Sanat ve Mimarlık Gelenek-leri”, **Arkaik Dönemden Bugü-ne Kıbrıs’ta Türk Kültürü ve Turizm Politikası Sempozyu-mu**, Lefkoşa, 1989, s. 100-111.

“Sinan’ın İnşa Ettiği Hamam-lar”, **VI. Vakıf Haftası, Türk Vakıf Medeniyeti Çevresinde Mimar Sinan Dönemi Sem-pozyumu**, Ankara, 1989, s.235-252.

“Konya Mevlâna Dergâhı’nda Yapılan Son Onarımlar Hakkın-da Düşünceler”, **VII. Vakıflar Haftası Kitabı**, Ankara, 1990, s.319- 324.

“Nevşehir Damat İbrahim Paşa Külliyesi”, **Nevşehirli Da-**

mat İbrahim Paşa Sempozyumu, Nevşehir (9-10 Mayıs), 1990.

“Toilets İn Turkish Ottoman Architecture”, **Seventh International Congress Of Turkish Art**, Warsaw, 1990, s. 185-190.

“Hafızasını Kaybeden Şehir: Konya”, **T.M.M.O.B. Mimarlar Odası Konya Bülteni**, S. 1990/1, Konya, 1990, s.4-8.

“Anadolu’nun Tarihi Güvercinlikleri”, **IX. Milletlerarası Türk Sanatları Kongresi**, İstanbul, (23-27 Eylül), 1991.

“Fıskiyeli Türk Çeşmeleri”, **Vakıflar Dergisi**, S. 22, Ankara, 1991, s.99-117.

“Konya’daki Tek Kubbeli Selçuklu Mescidleri Hakkında Yeni Bilgiler”, **1.Selçuklu Kültürü ve Medeniyeti Semineri**, Konya (20- 21 Mayıs), 1991.

“Yunus Emre’nin Makamları (Anıt Mezarları)”, **VIII Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara, 1991, s.103-116.

“Antalya’daki Selçuklu Çeşmeleri”, **4. Selçuklu Semineri**, Antalya (7-8 Mart), 1992.

“Konya Mevlâna Dergâhı’nın Kaybolan Bir Yapısı: Türbe Hamamı”, **5. M.M.K.**, Konya, 1992.

2.2. Süsleme ve El Sanatları-Halk Bilimi:

“Ramazan Gecelerine Türk Zevkinin Dahiyane Yeniliği: Mahya”, **Selamet**, C.I, S.11, (Şubat), 1963,s.10-11.

“Türk Çinicilik Sanatının Enteresan Örneklerinden: İbrahim Bey İmareti(Zaviyesi)’nin Mihrabı”, **Arkitekt**, İstanbul, 1966-02 (322), s. 70-73.

“İlgin’da Bulunan Figürlü Bir

Çini Parçası”, Türk Kültürü, S.48, Ankara, 1966, s.1139-1140.

“ Karamanoğlu Devri Çini ve Alçı Tezyinatına Ait Yeni Buluntular”, **Türk Dili Gazetesi**, Karaman (Haziran), 1966.

“Emir Mübarezeddin Ertokuş’un Kümbeti ve Çinili Sandukası”, **Önasya**, C.3, S.27, Ankara, 1967, s. 17-18.

“Figürlü İki Selçuklu Çinisi”, **Önasya**, C.3, S.26, Ankara, 1967, s. 16,19.

“Ahşap Stalaktitli Sütun Başlıkları”, **Önasya**, Yıl: 4, C. 4, S. 37, Ankara, 1968, s.11- 12.

“Anadolu Sanatında Cami Motifi”, **Önasya**, Yıl:4, C. 4, S. 38, Ankara, 1968, s.8-9.

“XVIII. Yüzyıla Ait Mermer Bir Havuz Eteği”, **Arkitekt**, IV, S.37/331,İstanbul, 1968, s.139-144.

“Kayseri Huand (Mahperi Hatun) Hatun Külliyesinin Hamamı ve Yeni Bulunan Çini Tezyinatı”, **Önasya**, Yıl: 4, C.4, S. 47, İstanbul, 1969, s.8-9,15.

“Konya Alaeddin Camii’nin Çini Mihrabı”, **Önasya**, C.IV, S.41, Ankara, 1969, s.8-9,22.

“İşlemlerde Türk Mimarlık Sanatı”, **Önasya**, Yıl:4, S.4, C.42, Ankara, 1969, s.10-11.

“XIII.-XIV. Yüzyıllarda Anadolu Mimari Eserlerini Süsleyen Boyalı Nakışlar”, **Önasya**, Yıl: 4, C. 4, S. 43, Ankara, 1969, s.8-9.

“Selçuklu Ahşap İşçiliğinin Yeni Bulunan Bir Örneği: Niğde Alaadin Camii’nin Kapı Kanatları”, **Önasya**, C. V, S. 58, Ankara(Haziran), 1970, s. 10-11.

“Niğde Alaaddin Camii’nin Kapı Kanatları”, **Önasya**, Yıl:5, C.5,S. 58, Ankara(Haziran),

1970,s.8-9.

“Anadolu’da Ejder Başlı Madeni Çeşme Lüleleri”, **Selçuklu Araştırmaları Dergisi I**, Ankara, 1970, s.183-185.

“Klasik Osmanlı Mimarisine Şekil Veren Kurşun Örtü ve Kurşunculuk”, *Önasya*, C.5, S.53-54, Ankara(Ocak-Şubat), 1970, s.9-10.

“Malatya Ulu Camiinde Bulunan Alçı Tezyinat”, *Önasya*, C. 6, S. 69, Ankara, 1971, s.7-8.

“Osmanlı Mimarisinde Boyalı Taş Tezyinatı”, *Önasya*, C. 6, S. 67-68,(Mart)1971, s. 8-9.

“Ahlat’ta XIII. Yüzyıl Nakışlarıyla Süslü Bir Eser, Boğatay Aktaşirin Hatun Kümbeti”, *Önasya*, Cilt:6, Sayı:72, Ankara, 1971, s.8-9,21.

“Anadolu’da XIII-XIV. Yüzyılın Nakışlı Ahşap Camilerinden Bir Örnek: Beyşehir Köşk Köyü Mescidi”, **Vakıflar Dergisi**, S. 9, Ankara, 1971, s.291-302.

“Selçuklularda ve Beyliklerde Ahşap Tavanlar”, **Atatürk Konferansları**, S.V, Ankara, 1975, s. 179-196.

“Anadolu Selçuklu Devrine Ait Ahşap Bir Pencere Çerçevesi”, **III. Milletlerarası Türkoloji Kongresi Bildirileri**, İstanbul, 1979.

“Konya Beyhekim Mescidine Ait Olduğu Söylenen Pencere Kavatları”, **Bedrettin Cömert’e Armağan**, Ankara, 1980, s.425-436.

“Türk Mimarisinde Çivili Tezyinat”, **IV. Türkoloji Kongresi**, 1982,(Sunulan Bildiri).

“Bir Grup Çok Süslü Kahve Değirmeni”, **II. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri**, C. 5, Ankara,1983, s.155-164.

“Eğer Örtüsü Olarak Dokunmuş Konya Halıları”, **Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi**, S. 32, İstanbul, 1984, s.63-72.

“XIX-XX. Yüzyıllarda Konya ve Çevresinde Görülen Değişik Bir Ahşap Süsleme”, **Konya**, Ankara, 1984, s. 127-132.

“Üzerleri Nakışlı ve Şiirli Konya Asaları”, **Türk Halk Edebiyatı ve Folklorunda Yeni Görüşler**, C. 1, Ankara, 1985, s.368-376.

“Üç Karamanlı Minaresinin Tezyinatı”, **25. Dil Bayramı ve Yunus Emre’yi Anma Törenleri**, Karaman, (6-7 Temmuz), 1985.

“Mevlâna Türbesinin Çini Tezyinatı”, **I. Mevlana Kongresi Tebliğler**, Konya, 1986, s.401-408.

“Türk Halk Mimarisinde Aynalı Tezyinat”, **III. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri**, Ankara, 1987, s.283-289.

“Türk Mimarisinde Çivili Tezyinat”, **E.Ü. Edebiyat Fakültesi Arkeoloji-Sanat Tarihi Dergisi**, S. 4, İzmir, 1988, s.79-88.

“Konya Evinin Tezyinatı”, **Türk Halk Mimarisi Sempozyumu Bildirileri**, (Konya, 5-7 Mart 1990), Ankara, 1991, s.137-143.

“Alanya ve Çevresindeki Yapılarda Görülen Selçuklu Devri Boyalı Nakışları Hakkında”, **I. Alanya Tarih ve Kültür Semineri**, Alanya (16-18 Şubat), 1991.

“Konya’da Yeni Bulunan İlginç Bir Çift Kapı Kanadı”, **1. Sa-**

nat Tarihi Araştırmaları Haberleşme Semineri, İstanbul, 3-8 Haziran 1991.

“Konya’da Yeni Bulunan Alçı Süslemeler”, **Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara, 1992, s.187-196,

“Çuha ve Koza ile Yapılmış Türk Süslemeleri”, **4. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi**, Ankara, 1992, s. 167-172.

2.3. Genel Sanat Tarihi:

“Dönüyorum”, **Selamet**, C.I, S.10, (Ocak) 1962, s.5.

“Aziz Hatırasına”, **Selamet**, C.II, S.16, (Temmuz),1963, s.11.

“Türk İslam Sanatında Hoşgörülük”, **Selamet**, C.II, S.15,(Haziran), 1963, s.10-11.

“Malazgirt’ten Hatıralar”, **Önasya**, Yıl: 4, C.IV, S.48, Ankara(Ağustos), 1969, s.9-10.

“Türk-İslâm Devri Yapıların-da Eski Eser Kaçakçılığı Ve Çareleri”, **Türkiye’de Eski Eser Kaçakçılığı, Tahribat ve Korunumu Sempozyumu**, Ankara, 1989.

“Türk Sanatının Problemleri Ve Çözüm Yolları”, **IX. Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara, 1992, s.347-349.

YILMAZ ÖNGE İÇİN YAPILAN BİBLİYOGRAFYA ÇALIŞMALARI

BAYRAM, Sadi,“Yılmaz Önge Bibliyografyası”, **X. Vakıf Haftası Kitabı**, Ankara,1992, s.305-310.

BAYRAM, Sadi, “Bir Çınarın Arkasından, Yılmaz Önge Dostumuz Hakkında Kısa Anekdotlar”, **Prof.Dr. Yılmaz Önge Armağanı**, Konya, Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Merkezi,

1993,s.357-362.

BAYKARA, Tuncer, “Yılmaz Önge (1935-1992)”, **TİD**, S. 10, 1995, s. 389.

BİLECEN, Güler, “Prof. Dr. Yılmaz Önge’nin Biyografisi”, **X. Vakıf Haftası Kitabı**, (7-10 Aralık 1992), Ankara 1993, s. 301-304.

EYİCE, Semavi, “Prof. Dr. Yılmaz Önge (1935-1992)”, **Prof. Dr. Yılmaz Önge Armağanı**, Konya, 1993, s.1-12.

KARPUZ, Haşim, “Prof. Dr. Yılmaz Önge”, **Türk Kültürü**, Sayı:350, Ankara, 1992, s.49-53.

KARPUZ, Haşim, “Prof. Dr. Yılmaz Önge (1935-1992)”, **Türk Halk Kültürü Araştırmaları**, Ankara 1992, s. 146-148.

KARPUZ, Haşim, “Yılmaz Önge”, **Diyanet İslam Ansiklopedisi**, C.34, İstanbul, 2007, s.85-86.

ÖNGE, Mustafa, “Yılmaz Önge”, **Konya Ansiklopedisi**,C.7, Konya, 2014, s.141-142.

Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Merkezi’nce **Prof. Dr. Yılmaz Önge Armağanı**, Konya, 1993 adıyla bir kitap çıkarılmıştır.

7-10 Aralık 1992 tarihinde İbrahim Ateş, Sadi Bayram, Mehmet Narince tarafından **X. Vakıf Haftası Kitabı-** Türk Cumhuriyetlerindeki Kültür Varlıkları ve Değerleri ; Bosna-Hersek’deki Vakıf varlıkları ve Yılmaz Önge Restorasyon Seminerleri (Ankara, Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, 1993) düzenlenmiştir.

YILMAZ ÖNGE

Yılmaz Önge 1935 yılında İstanbul da dünyaya gelmiştir. Ankara'da geçmiş olan orta öğretim sürecinden sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinde yüksek öğrenimine devam etmiştir. 1959 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden mezun olan Yılmaz Önge Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalışma hayatına başlamıştır. Sayın Hocamızın akademik hayatı ise 1971 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Türk İslâm Eserleri Kürsüsüne asistan olarak atanmasıyla başlar. "Anadolu Osmanlı ve Selçuklu Camilerinde Sebil ve Şadırvanlar" isimli tezi ile 1972 yılında doktor unvanını kazanmış, 1978 yılında da doçent olmuştur. Mimarlık Bölümünde nezaketi ve bilgisi ile Yılmaz Önge herkesin hayranlığını kazanmıştır.

Yılmaz Önge' nin Selçuk Üniversitesindeki çalışma hayatı 1979 yılında Edebiyat Fakültesine görevlendirilmesi ile başlar. Hocanın 1985 yılında Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölüm Başkanlığına atanması ile mimarlık bölümü ile olan ortak anıları yaşamaya başlamıştır.

Benim aslında Yılmaz hoca-

ya hayranlığım Selçuk Üniversitesi lisans eğitimim esnasında, Yılmaz Önge' nin mimarlık öğrencilerine yaptığı sunumla olmuştur. Ben mimarlık bölümünde öğrenciyken hocamız mimarlık bölümüne bir sunum yapmıştı. Konusu kuş evleri olan sunumun sonunda aslında tüm öğrenciler hocanın nezaketle, şefkatle ve sevgiyle anlattığı hem o kuş evlerine hem de hocanın tarzına hayran kalmıştı. Hocanın o konuşması tüm mimarlık öğrencilerinin mesleklerine daha farklı başlamasına neden olmuştur.

1987 yılı sonlarına doğru mezunu olduğum Mühendislik-Mimarlık Fakültesinde, araştırma görevlisi olarak göreve başladım. Mimarlık tarihi anabilim dalında görevime devam ederken 1988 senesinde rahmetli hocanın danışmanlığında yüksek lisans çalışmalarına başladım. Mimarlık tarihi kürsüsünün tüm derslerine beş asistan hep birlikte girerdik; Bahtiyar Eroğlu, M. Emin Başar, Osman Özyurt, A.Deniz Oktaç Beycan ve ben. Çoğu zaman bizim de hocamız olan O. Nuri Dülgerler de bizlerle birlikte derslere girerdi. Hocanın dersleri mimarlık tarihi ile ilgiliydi ve o günün şartları gereği de tarihi yapılar

Soldan, Örcün Barışta, Emine-Haşim Karpuz, Yılmaz Önge(oturan).

ve detayları tahtaya tebeşir ile çizilerek tanıtılırdı. Hocanın her sefer tahtaya çizdiği yapılarıdaki çizim için yaptığı yardımcı çizgiler ve göz kararı oranlar aslında bizlerdeki mimari ölçü bilincini gerçekten de çok iyi yerleştirmiştir. Dersleri anlatırken kendi bilgisine olan güveninin çokça hissedildiği bu değerli bilim adamı, yoğun bilgisinin yanı sıra nezaketini de her derste davranışlarıyla hissettirirdi. Hiçbir asistanına yani hiçbirimize asla kırıcı olmamıştır. Hatalarımızı bile bize söylerken üzmeden kırmadan söylemeye hep özen göstermiştir.

Yüksek lisans derslerimizde

de bizlere karşı aynı nezaketini korumuştur. Ders sonlarında özellikle hepimizi topluca İstanbul Pastanesine poğaçaya ve limonata içmeye götürürken hem bizlere ikramda bulunur, hem de bir hocanın asistanları ile ilgili sosyal ilişkilerindeki incelikleri aslında bizlere aşlamaya çalışırdı. Hocamızın değerli eşi sayın Ergül Önge hanım da bizlerle birlikte yüksek lisansa başlamıştı. Kendileri uzun yıllar lisede sanat tarihi dersleri verdiği için sanat tarihi konusuna hakimdi. Bizlere hep bir abla sıcaklığı ile yaklaşırken anlamadığımız konularda da bizleri aydınlatırdı. Hatta yüksek lisans sınavında bizlere soru ile ilgili

küçük ipuçları verirken Yılmaz hoca birden sınıfa girmiş bizleri topluca yakalamıştı. Hoca çok sinirlenmişti ama bizlere değil eşine kızmıştı. Hocanın sinirlenmiş halini ben ilk kez o ortamda görmüştüm.

Yılmaz Hocamla tez çalışmalarına başlamıştık. Her lisans üstü öğrencisi gibi araştırma konumu kendisi belirlemişti “Geleneksel Konya Evleri...” Rö-löve çalışmaları esnasında diğer öğrencilerine olduğu gibi benimle de yapıları görmeye her zaman gelmiştir. İlk olarak Karaman’daki tarihi evleri görmeye gittiğimizde onların nasıl ölçülerinin alınıp nasıl çizileceğini ifade etmişti. Harap vaziyetteki evlerde aslında o gün için bana ilk etapta hiç de hoş gelmeyen mimari detayları bize tanıtırken nasıl da sevgiyle anlatmıştı... Sanki mimari detaylara sevgi dolu bakışları ve anlatışları bir yandan bizi şaşırtırken bir yandan da bizleri büyülemişti.

Hocamızın öğrettiği mimari bilgilere ilaveten bizlere öğretilmeye çalıştığı en önemli şey, sanırım mütevazilik ve her şeye sevgiyle bakmaktı. Yaptığımız çalışmalarla ilgili bulduğumuz sonuçları yazıya dökerken bile bizlere; çocuklar bunu zaten sizin yaptığınız belli bunu sert değil yumuşak bir dille mesela “olabilir” gibi bir anlatım tarzı kullanırsanız sizin için daha iyi olur derdi... Hocanın kendi arkadaş çevresi de onun mütevaziliğinin farkındaydı. Bununla

ilgili yaşadığım bir hatıramı anlatmak isterim: Yılmaz hocam tezimle ilgili bilgi almak üzere beni İstanbul’la göndermişti. Görüşmeye gitmeden önce telefon görüşmeleri ile benim görüşme yapmam için gerekli ortamı hazırlamıştı. Görüşme İstanbul’da Prof. Dr. Atilla Yücel ile yapılacaktı. Yaptığım görüşmede hocanın Yılmaz Hoca’ya verdiği değer de anlaşılıyordu. Yılmaz hocanın asistanı olarak benim için, Atilla hoca İstanbul’daki ofisini Pazar günü açmıştı. Atilla hoca o gün benimle 3 saat süren bir görüşme yaptı. Ayrıca o günün şartlarında ulaşılmaması zor olan önemli kaynakları bana takdim etti. Atilla hoca, Yılmaz Hocanın bilgisi ve nezaketi ile ilgili övgü dolu öyle sözler söylemişti. Orada hocamın asistanı olmak beni gururlandırmıştı.

S. Ü. Mimarlık bölümünde Yılmaz Önge bilgisi, nezaketi ve güzel ahlakı ile bir ekoldü... Selçuk Üniversitesinin Mimarlık bölümünde hala Yılmaz Hoca demek bilgi, nezaket ve zerafet demektir.

28 Mart 1992 günü kaybettiğimiz değerli bilim insanı rahmetli hocamızı hala gururla öğrencilerimize anlatmaya devam ediyoruz. Aradan yıllar geçse de Selçuk Üniversitesi Mimarlık Öğrencileri okudukları bölümden Pro.Dr. Yılmaz Önge’ nin bu bölümde görev yaptığını bilerek gururlanmaya devam edeceklerdir.